

4. Основи менеджменту: підручник для студентів вищих навчальних закладів / кол. Авторів; за ред. А.А. Мазаракі. – Харків: Фоліо, 2014. – 846 с.

5. Сиченко В.В. Державна політика України у галузі неперервної освіти / В.В. Сиченко, О.М. Мартиненко, С.О. Рибкіна // Публічне управління та митне адміністрування. – № 1 (18). – 2018. – С. 134-140.

*Замороцький О.В., студент,
Ящук Т.А.,
викладач кафедри маркетингу, менеджменту та управління бізнесом,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,
м. Умань*

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Стратегічні інтереси країни вимагають підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки та осмислення того факту, що на сучасному етапі якість людських ресурсів країни, разом з інноваційно-інвестиційною діяльністю, є ключовими факторами трансформації вітчизняної економіки в постіндустріальну стадію. Якість людського капіталу, в першу чергу, залежить від системи вищої освіти, яка визначає діяльність вищих навчальних закладів. Діяльність ВНЗ багато в чому залежить від їх стратегічного управління, тому саме його аналізу необхідно приділяти особливу увагу.

Стратегія вищого освітнього закладу – це комплексний, довгостроковий план системних дій і їх реального здійснення на основі всебічного вивчення всіх закономірностей, зовнішніх і внутрішніх обставин, поставлених цілей і завдань, що забезпечують ефективність діяльності установи вищої професійної освіти. [1, с. 257].

Стратегічне управління в освіті – це комплекс рішень та дій щодо окреслення та реалізації пріоритетних напрямів розвитку навчального закладу чи освітньої системи загалом. Стратегічне управління демонструє потенціал щодо забезпечення від більшості потенційних негативних наслідків змін, мінімізації ризиків та силового поля опору змінам, що значно збільшує шанси інновації на успішну реалізацію. Теорія стратегічного управління передбачає безперервний процес управління змінами як реакцію на виклики та динамічність зовнішнього середовища [2, с. 53].

Освітня система, що склалася в останні роки, орієнтується на розвиток ринкових відносин, має можливості самоорганізації. У структурі грошових витрат громадян зростає частка, пов'язана з отриманням освітніх послуг протягом усього життя. Конкуренція у сфері освіти переходить на якісно новий рівень і приймає нові форми. В економічно розвинених країнах усі ВНЗ, незалежно від форми власності, діють і фінансуються в межах єдиного

освітнього простору країни, на однакових засадах претендують на державне замовлення щодо підготовки фахівців.

Однією з основних характеристик розвитку освіти є її якість. Питання якості освіти не є новими та постійно визнається ключовим, і державними чиновниками, і самими працівниками закладів освіти, і громадянським суспільством. Так, в Україні на рівні Міністерство освіти і науки України відбувається розробка системи та критеріїв оцінювання діяльності вищих навчальних закладів щодо забезпечення якості освіти. Оскільки освітній простір стає дедалі більш глобалізованим, відповідно, модернізація освіти повинна синхронізуватись із загальносвітовими трендами, а там якість та її забезпечення є пріоритетом [3, с. 39].

Отже, інноваційне управління ВНЗ полягає у визначенні перспективних напрямів розвитку навчального закладу, у накопиченні необхідних ресурсів та його інноваційного потенціалу, у розробці та впровадженні нового змісту, форм і засобів освітнього процесу, у створенні умов для розвитку педагогічної креативності та забезпечення конкурентоспроможності закладу.

Список літератури

1. Марухленко О. В. Стратегічне планування у вищих навчальних закладах. *Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету*. 2017. № 3. С. 256–265.

2. Семенець-Орлова І. А. Стратегічне управління як системний засіб управління освітніми змінами. *Теорія та практика державного управління*. 2015. №3 (50). С. 52–60.

3. Гончаров Ю. В., Касич А. О. Якість освіти як ключовий чинник економічного розвитку країни. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Спецвипуск : Ефективність організаційно-економічного механізму інноваційного розвитку вищої освіти України*. 2016. С. 37-44.

**Білоус А. І., студент,
Беляєва Н. С., к.е.н.,
доцент кафедри менеджменту
Київський національний торговельно-економічний університет,
м. Київ**

ЩО ТАКЕ ХАРИЗМАТИЧНЕ ЛІДЕРСТВО? ЛІДЕРСТВО ЧЕРЕЗ ОСОБИСТЕ ПЕРЕКОНАННЯ

Існує понад 200 визначень авторитетних визначень лідерства. Лідерство - це тип управлінської взаємодії, заснований на найбільш ефективному в даній ситуації поєднанні різноманітних джерел влади та спрямований на спонукання